

[Gustav Pedersen.]

Beføjelse til at handle saa tilpas hurtigt, at man afværger de Ulykker, der ellers kan opstaa.

Derfor er det kun naturligt, at det faar en videregaaende Beføjelse, og jeg anser det i øvrigt ogsaa for naturligt, at det Organ, der skal anvendes, er Priskontrolraadet, som gennem sit Arbejde med Loven om Prisaftaler og derved indhentede Erfaringer om Prisspørgsmaal maa have de bedste Forudsætninger for at løse den Opgave, der ligger her. Der kan altid tvistes om, hvorvidt den ene eller den anden Institution møder med de bedste Forudsætninger, men der kan vist ikke i dette Tilfælde være nogen Tvivl om, at den eneste Institution, der har arbejdet med dette Spørgsmaal, ogsaa maa være den, hvis Erfaringer man skal bygge paa i det kommende Arbejde. Saa er der endvidere med Hensyn til Lovens Administration Grund til at nævne, at de eventuelle Klager eller Besværinger, der kan blive angaaende Priskontrolraadets Afgørelser, ikke skal indbringes for Domstolene, men for et Nævn paa tre Medlemmer, hvoraf det ene skal have Mulighed for at blive beskikket som Højesteretsdommer. Der er i visse Tilfælde Tilbøjelighed til under saadanne Forhold at ønske en almindelig retslig Behandling af de Klager, der fremsættes over et Raads eller et Nævns Afgørelse. Jeg tror ikke blot, at det Formaal, der skal opnaas, gør det paakrævet at have et hurtigt arbejdende Nævn, hvis eneste Opgave er at behandle disse Klager, men ogsaa, at de, der kunde ønske at indsende Klage eller besvære sig over Priskontrolraadets Afgørelse, er bedre tjent med, at det er et saadant Nævn, der kommer til at foretage disse Afgørelser alene, af den Grund, at det er og maa være en hurtigere Behandling end den, der kan finde Sted, naar der skal procederes ved en Domstol, og det er ogsaa en bedre Behandling end den, der kan finde Sted ved en Domstol, fordi de Mennesker, der skal arbejde med Spørgsmaalet, vil erhverve sig et omfattende Kendskab til de Spørgsmaal, der opstaa. Derfor mener jeg ogsaa, at denne Udbygning af den tidligere Lov er et Fremskridt, som vil blive af Værdi vedrørende Lovens Administration.

Til Slut vil jeg udtale, at det er i hvert Fald min Overbevisning, at det i al Almindelighed vil blive saadan, at de erhvervsdrivende loyalt vil overholde Loven. Jeg kan daarligt tænke mig, at det mellem vort Lands næringsdrivende skulde være den almindelige Opfattelse, at man skal prøve

paa at omgaa eller misligholde en Lov, der vel kan paalægge en Række Byrder og vel kan kræve en vidtgaaende Resignation, men som er i høj Grad paakrævet af Hensyn til hele Landets Interesser. Jeg haaber og tror, at man vil forstaa Nødvendigheden af Lovforslagets Gennemførelse, og at man vil respektere Loven loyalt; vil man det, bliver den administrative Del af Arbejdet i Forbindelse med Loven jo ikke saa omfattende, at det skulde volde Vanskeligheder af større Karakter. Idet jeg haaber, at dette maa blive Gangen for Loven ude i Befolkningen, vil jeg udtale Ønsket om, at Lovforslaget maa blive behandlet velvilligt og behandlet hurtigt.

Knud Kristensen: Vi fra Venstres Side er enige i, at det Formaal, som dette Lovforslag sætter sig, er et Formaal, man ikke kan se bort fra ogsaa at søge fremmet gennem Lovgivningsforanstaltninger i den nuværende Situation. Naar der, som det er Tilfældet, er Varemangel og Udsigt til endnu større Varemangel, kan Konkurrencen jo ikke gøre sig gældende, dens prisregulerende Evne fungerer ikke, og det er derfor nyttigt, for ikke at sige nødvendigt, at have et vist Indseende med Prisforholdene her i Landet. Men vi maa ikke glemme, at det, at visse Myndigheder rent mekanisk skal gribe prisregulerende ind, kun er et Surrogat, det er ikke saa effektivt, som det er, hvis man kan gaa ind i en anden Gade eller ind i en anden Forretning og der købe billigere, det er den mest effektive Priskontrol, man i det hele taget kan have. Men, som sagt, den Kontrol, er sat ud af Funktion, og vi maa derfor søge at faa etableret en anden Priskontrol, som der her er foreslaaet, eller noget i den Retning, gennem offentlige Myndigheder. Der kan være Tale om, hvad det er for Varer, der skal prisreguleres, og som nævnt af den forrige Taler (Gustav Pedersen), er det jo ret omfattende Varearter og Fortjenester, Avancer, der skal holdes Øje med af det paatænkte Priskontrolraad, i Virkeligheden er det lettere at sige, hvad det er, der ikke skal prisreguleres; stort set er det vel Løn- og Arbejdsforhold, offentlig Virksomhed og saa Renten. Jeg ved ikke, hvilken Begrundelse der er for at holde disse Ting udenfor. Løn- og Arbejdsforhold skal jeg ikke komme meget ind paa, dem har vi jo drøftet ved andre Lovforslag. Paa disse Omraader mener vi at have Erfaring for, at man i visse Tilfælde er gaaet højere op, end Samfundet er tjent med, og det er vel ogsaa noget i Erkendelsen deraf, at vi i det hele